

Een nieuwe reis

In de stad waar ik woon is alles nieuw. Maar niet de boten, die vlak bij mijn huis in de vaart liggen. Prachtige, oude boten zijn het, met hoge houten masten. Ze worden gebruikt als woonboten. Af en toe vaart er eentje uit, om later weer terug te keren.

Vanuit mijn huis loop ik er regelmatig even langs. Ze hebben allemaal een naam: Minnestreel, en Nova Res en Zeester. De boot die vooraan ligt heet Vertrouwen. Dat staat met kloeke witte letters op een blauw fond.

Terwijl ik kijk naar het water, waarin het zonlicht wordt weerspiegeld, begint het te zingen in mijn hoofd. En altijd hoor ik dan Leonard Cohen*:

*And Jesus was a sailor
When he walked upon the water...*

Wanneer ik daar sta, aan het water, dan wil ik op een boot stappen en wegvaren. Ik wil ergens naartoe, al weet ik niet waarheen. Op een of andere manier is een oeroude reis afgelopen, voorgoed. Een nieuwe, totaal andere reis is begonnen. Ik voel me zachtjes meegevoerd.

*He said: "All men will be sailors then
Until the sea shall free them" ...*

Is het mogelijk om *altijd* leiding te volgen, elke dag, elk moment? Jazeker, zegt de Cursus, het is niet alleen mogelijk, het is ook noodzakelijk om dat te leren. Dat vraagt 'een overvloed aan bereidwilligheid' (H17.8:4). Maar wanneer je die uiteindelijk gevonden hebt, dan gaat een nieuwe wereld voor je open, letterlijk. Je hoort Gods Stem heel de dag. En waar je ook gaat, daar gaat Hij met je mee (zie WdI.49 en 41). Dat was vroeger ook al zo – altijd is dat zo geweest, en nooit ben je alleen gegaan. Maar tóen – tijdens die eindeloos lijkende oeroude reis - toen dacht je nog dat je beter niet kon luisteren naar die zachte, stille Stem. Dat het niet praktisch was misschien, of moeilijk. Dat het je iets zou kosten, en dat je eigen oplossingen veel beter werken. Dat dacht je, en daarom leek de stille Stem de meeste tijd verdwenen. Pas wanneer je de omslag helemaal maakt, dan weet je dat het besluit om alleen nog maar leiding te volgen je alleen je angst gekost heeft. Je angst en je schuld en je innerlijke conflict heb je moeten opofferen, alleen dat. Nu begrijp je wat de Cursus met 'genezing' bedoelt.

Het was een lange weg. Maar nu ben ik hier gekomen. Terwijl ik aan het water sta en de wind door mijn haren strijkt, weet ik dat het allemaal goed was, en dat het nog beter zal zijn. Vastbesloten loop ik naar de boot die Vertrouwen heet. Wanneer ik de loopplank over ben, maakt hij zich langzaam los van de kade. We varen de vaart op. Waarheen? Gaan we naar het westen, waar de ruime zee lokt? Of naar het oosten, stroomopwaarts, de binnenlanden in? Keren we hier vanavond terug voordat de zon ondergaat? Ik weet het niet. Ik zal wel zien. Wie bestuurt deze boot eigenlijk?

Ik sta aan dek en haal diep adem. Het zonlicht glinstert op het water. Meeuwen krijsen boven mijn hoofd. Van over het water hoor ik zachtjes de stem van Leonard Cohen:

*And you want to travel with him
And you want to travel blind
And you think maybe you'll trust him
For he's touched your perfect body with his mind.*

Margot Krikhaar

* uit: Leonard Cohen, 'Suzanne'